

[Bente Juncker]

slutter CD sig helt og holdent. De to obligatoriske rabatformer, der foreslås, dækker det grundlæggende behov; yderligere rabat må den enkelte amtskommune selv træffe beslutning om. På samme måde beslutes det inden for en given ramme, hvordan man ønsker rabatten givet – om man ønsker en lavere rabat på de dyreste billetter f.eks. Det er almindelig sund fornuft. Vil man have de dyreste pladser, må man også betale lidt ekstra, og med administrations- og rabatordningerne må det være sådan, at de, der betaler, også må bestemme, hvilken form de vil have. Arte eller ikke Arte er egentlig ikke spørgsmålet.

Men det er i så fald et neutralt, afpolitiseret Arte, vi taler om her.

Folketinget behandlede for nylig et forslag til ny museumslov, hvor man samler alle statslige og statsstøttede museer i én lov. Noget tilsvarende kunne man tænke sig på teatrene ved i en senere revision at samle Det kgl. Teater og de øvrige teatre under én lov. En sådan samlet vurdering på baggrund af dette forslags bevillingsmæssige grundlag forudser ministeren i fremsættelsen kan blive nødvendig. CD er enig i tanken, ligesom CD tilslutter sig det foreliggende forslag med dets forbedrede muligheder for økonomisk styring, forenkling og decentralisering.

Ud fra tørre, kontante kendsgerninger afviste jeg tidligere forslaget fra Arte og de syv teaterorganisationer. Denne lappeløsning har socialdemokraterne, SF og VS, måske inspireret lidt af de radikale, arbejdet videre med. De har hugget en hæl og klippet en tå, og prisen for en egentlig lovrevision er hermed faldet fra 31½ mill. til 20 mill. kr.

Det er gribende, at socialdemokraterne har modereret kravene med 11-12 mill. kr., endda på et tidspunkt, hvor partiet er i opposition, en ønskeposition for fremsættelsen af dyre visioner. Men hvor blev socialdemokratiet selv af, mens det havde regeringsansvar? Hvor blev de dyre visioner da af? Hvor blev den store teaterlovrevision da af? Nu sidder denne regering med lommesmerten og prøver at rette op på fortidens synder, og så kommer man med et lappeforslag til 20 mill. kr.

CD afviser socialdemokraternes, SFs og VS' lovforslag alene af økonomiske grunde, og jeg vil undlade yderligere kommentarer.

Der kan derimod være grund til at se på lovforslaget fra det radikale venstre, der er fremsat som et supplement til kulturministerens. Jeg tror, de radikales ønske om en egentlig revision af teaterloven er lige så stærkt som socialdemokraternes, men det skal til de radikales ros siges, at der lægges betydelig mere økonomisk erkendelse til grund for deres ønskeseddel. De radikale har en holdning til teater, der tilsiger dem at kæmpe for øget statsstøtte til eksperimenterende virksomhed. Der skal løses op for, hvad de opfatter som »ensartetheden i alsidighedsteatret«. At provokerende eksperimenter på en teaterscene i afgørende grad kan sætte spørgsmålstegn ved vores tænke- og handlemåde i samfundsspørgsmål, tvivler CD på. Som jeg sagde før: det forhindrer omfanget af publikumsinteressen.

Men CDs interesse i forskelligartethed i udbuddet gør, at den eksperimentelle del af repertoireerne for os hører naturligt ind i helheden, blot uden at vi finder, at der bør ydes særskilt støtte. Men CD respekterer, at de radikale indtager denne holdning. Det må man have lov til, navnlig når man ikke spænder den økonomiske bue så stramt, at éns ønsker fremstår som partipolitisk PR-virksomhed.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg skal på kristeligt folkepartis vegne tilslutte mig regeringens lovforslag. Det drejer sig jo om det økonomiske, og jeg kan ikke se andet, end at når man har økonomiske vanskeligheder, kan det være meget vanskeligt at have en lov, der ikke giver noget loft for, hvor meget staten skal refundere senere hen. Det er hovedindholdet heraf plus noget med billetordninger o.lign., som vi kan tilslutte os.

Når vi ser på de radikales og på socialdemokraternes, VS' og SFs lovforslag, kan der jo være ting i dem, som man kan drøfte, men som det også er sagt tidligere, vil alene økonomien få os til at afvise dem. Det hindrer jo ikke, at man i udvalget kan drøfte tingene og så måske finde en løsning på nogle af tingene.

Generelt vil jeg sige, at kristeligt folkeparti betragter teater som en vigtig ting, ikke mindst børneteateret. Man kunne så sige, som nogle mener, at det skulle kunne hvile i sig selv, men så ved vi, at vi derved vil afskære